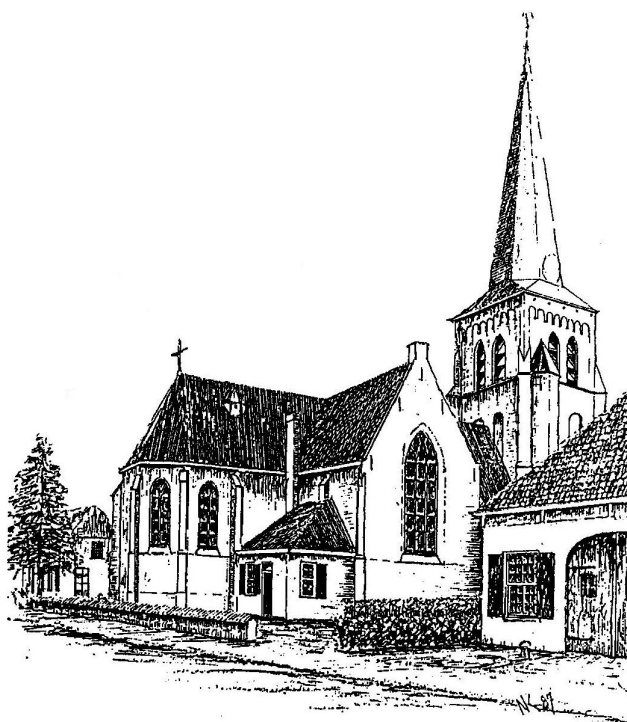

VIJFENTWINTIGSTE ZONDAG D.H.J.

*Geen knecht kan twee heren dienen;
hij zal maling hebben aan de een
en hangen aan de ander; de een
verafgoden en de ander verachten.
God dien en de mammon, dat kan niet.
(Lucas 16)*

INTREDE

K.: Gij uit de dood verreezen *t.: P. Verhoeven*
 ten leven opgestaan, *m.: Toinot Arbeau*
 in ons die niet als wezen
 ontzield hun wegen gaan.

A.: **Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
 behoudt ons in het graf.
 De machten namaakgoden
 verwaaien als het kaf.

A.: **Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*'Gij die misdeelden uitzuigt
 en armen uitbuit, -
 ge zit te popelen
 tot het feest voorbij is
 en de rustdag ten einde . . .'*

*Een uitspraak van eeuwen geleden
 maar nog of weer of vooral nu
 zo actueel als maar kan.*

*'Aller dingen zuivere maat'
 wordt van de goede geest gezongen.
 Die zuivere maat, dat evenwicht van
 arbeid en rust, uit je dak gaan en zwijgen -
 is dat er nog, zoeken we dat nog?*

*Welkom u allen hier omwille van elkaar,
 in Gods naam samen.*

+

Lied. K.: Die bang naar Emmaus vluchtten
 op niemand meer gehoopt,
 die tijd en wereld duchtten
 ze zijn met U gedoopt.

A.: **Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Waak over je gevoelens ...
 't worden je gedachten.

Waak over je gedachten ...
 't worden je woorden.

Waak over je woorden ...
't worden je daden.

Waak over je daden ...
't wordt gewoonte.

Waak over je gewoonten ...
't wordt je geweten.

Waak over je geweten ...
het wordt je hele wezen.

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: Gij hart Gij bron van leven *P. Verhoeven*
ontferm U over ons. *Taizé*
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Ben zuinig op
feestdag en rustdag;
ze worden belaagd.*

A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Ben zuinig op
stille momenten; ze worden
nauwelijks getolereerd.*

A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Ben zuinig op
je intuïtie en aanvoelen;
ze hebben lang niet meegeteld.*

A.: Gij hart Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

GEBED.

Wordt er niet langer
naar U gevraagd

nooit en nergens
meer om U geroepen -

verlangt één mens niet méér
dan wat te bemachtigen valt

hoopt hij niet langer
met hart en ziel op U,
zijn tijd en ruimte voorbij -

dan dooft het licht
verstomt het lied
stokt het leven

dan zijn wij,
wie en wat ook geworden,
onzelf niet meer.

Blijf in ons gloeien en
dat wij U zoeken.

Gezongen

Als Gij niet
zijt de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -
als Gij niet zijt
wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid ?

t.: P. Verhoeven

m.: W. Vogel

EERSTE LEZING.

Amos 8,4-7

Gij die
mideelden uitzuigt
en armen uitbuit, -

ge zit te popelen
tot het feest voorbij is
en de rustdag ten einde, -

dan kun je
met je graan de markt op,
je koren verpatsen, -

daar wordt met de weegschaal
geknoeid, de maat verkleind
en de prijs verhoogd, -

de kleine man wordt uit de markt
geprijsd; de armoedzaaier
aan je laars gelapt.

Luister: omwille van mijn mensen
weet wel, dat van al wat je doet
Mij niets ontgaat.

Het is de Heer die spreekt

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

t.: W. Barnard

m.: W. Vogel

HET EVANGELIE.

Lucas
16,10-13

Dit hield Jezus zijn volgelingen voor:

'Wie betrouwbaar is in het kleine is ook betrouwbaar in het grote; en wie onrechtvaardig is in het klein is ook onrechtvaardig in het groot. Ben je niet betrouwbaar geweest met betrekking tot het slijk der aarde, dan zal niemand je iets van echte waarde toevertrouwen. Als je niet betrouwbaar bent gebleken in het beheren van andermans goed, dan zal niemand je iets in eigendom geven. Geen knecht kan twee heren dienen; hij zal maling hebben aan de een en hangen aan de ander; de een verafgoden en de ander verachten. God dienen en de mammon, dat kan niet.

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

MEDITATIE

*Er is geen zondag meer.
Er is alleen lawaai en snelverkeer.
Er is gedender en gedaver
van Sint-Philipsland tot Sneek.
Er is geen eind en geen begin meer aan de week.
En alles racet en raast;
er is alleen maar haast.*

*Er is geen zondag meer.
Er is klandizie en parkeerbeheer.
Er is getoeter en getetter
tussen Hulst en Hoogezand.
Er is geen zondag meer, geen zon meer in dit land
En alles wat ik zie
is de vierentwintiguurs-economie.*

*Er is geen zondag meer.
Geen alles-mocht-en-alles-kon-dag meer.
Ik wil 'm terug, precies als vroeger
met de warenhuizen dicht.
Want ik wil eens per week de eeuwigheid op zicht,
de stilte en het groen.
Ik wil de zondag terug,
de zondag terug van toen. (Ivo de Wijs)*

Deze week nog stond in een toonaangevende krant een uitvoerige verdediging van 'alles open' op zon- en feestdag en vertrouw de beslissing daarover niet toe aan gemeente of rijksoverheid, maar aan de neringdoende zakenman zelf. De kerken komen de laatste tijd in dit verhaal niet meer voor als gezaghebbende autoriteit. Blijkbaar zijn feest- en rustdag de eeuwen door een soort obstakel voor de handel geweest, een ergernis voor de handelaar die zich veroordeeld zag tot nietsdoen, tijdverspilling, winstderving. Ruim 2500 jaar geleden fulmineerde Amos, veehouder en vijgenkweker, tegen de machtige en verzakelijkte handelsgeest van zijn dagen.

*Gij die misdeelden uitzuigt en armen uitbuit, -
ge zit te popelen tot het feest voorbij is
en de rustdag ten einde . . .*

(Amos 8)

Dáár en tóén in Israël blijkt de samenleving zo sterk van inhoud en zo stevig gefundeerd dat feest- en rustdagen niet onder druk van handel, geld en markt bezweken, maar overeind bleven. Deze dagen die arbeid en drukte onderbreken, harmonisch ingepaste momenten van bezinning zijn en 'de eeuwigheid op zicht' bieden, werden niet door handel en belang overspoeld zoals we dit in onze dagen wel lijken te gaan meemaken. Dat dit kan gebeuren wijst op een samenleving met weinig inborst, weinig diepe overtuiging en zonder een gemeenschappelijk gedragen idee.

*

Maar evengoed als de harde zakenman nemen de profeten de huichelachtige kerkganger op de korrel en ook in deze blaast Amos zijn partij.

*Ik heb een hekel aan al die feesten van jullie,
al dat vieren wat je doet hoeft niet van Mij.
Je offers en aalmoezen breken Mij op en bespaar
Me alstublieft je vrome liedjes en mooie deuntjes . . .
Wat Ik van je verwacht is recht en gerechtigheid
- zoveel als er water is in de zee.*

(Amos 5)

Ieder persoonlijk en onze samenleving als geheel beginnen behoefte te krijgen aan meer evenwicht tussen actie en bezinning, uitgelaten en stil zijn, werken en rusten, zoals dit in de natuur bestaat en door kloosters in 'n vast ritme heel consequent gevolgd en gecultiveerd wordt.

Uit het leven van de meeste mensen nu en uit de gezinnen zijn de momenten van stilte en inkeer 's morgens, 's middags, 's avonds verdwenen en in het openbare leven van de gemeenschap zijn rustdag en feestdagen verschrompeld; ze zijn al lang geen gemeenschapsdagen meer en zijn hun verhaal en diepe wortels kwijt geraakt. Braakland zijn deze dagen geworden waar de meest biedende en machtigste alle ruimte ziet en krijgt om zijn markttenen op te slaan.

Gelukkig keren steeds meer mensen onder wie ook jeugd zich af van dit zich opdringend patroon van leven dat herrie-achtig en druk het zicht op de zin van leven en eigen bestaan verduistert.

*'Wij christenen zijn te weinig innerlijke mensen;
we werken, maar doen te weinig aan onszelf.
De stilte ontbreekt ons'* zei Albert Schweitzer.

*De dingen groeien en bloeien en alles keert terug
tot zijn wortel, die stilte is . . .*

(Lao-Tse)

Wanneer stilte wortel en wezen van de werkelijkheid is, hoe 'reëel' is onze wereld dan nog, - hoezeer van het leven vervreemd? En hoe realistisch is dan niet de monnik - nogal 'ns voor wereldvreemd gehouden - die in stilte leeft en werkt in het vaste ritme van handen uit de mouwen en handen gevouwen ?

De zondagsrust stoelt uiteindelijk op het besef dat we in een groter en rijker Geheel leven dan ons ervaren, doen, en maken van alledag zegt. De zondag is er niet primair om 'bij te tanken'. De rustdag dient niet meteen ergens voor, maar berust op en komt voort uit eerbied voor het leven, dat we niet in onze greep hebben maar ons als 'n Mysterie te boven gaat en waarin we delen en waaraan we de zin van ons bestaan en ons aangeboren levensvertrouwen ontlene. De eerbied voor het leven hoeft op de rustdag niet per se enkel te spreken in kerkvieringen. Er zijn ook mensen die stil de natuur ingaan, thuis rustig tijd maken voor elkaar, 'n veldkapel aandoen, een koffieconcert - Noten op de Noen - meebelevens en erdoor tot zichzelf komen. Om elkaar hiertoe te inspireren zal het toch nodig blijken elkaar regelmatig open en eerlijk te treffen rond woord en lied, gebaar en gebed . . . in Gods naam.

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied

K.: Gij God de vonk die in ons brandt
als vuur niet te blussen, *t.: P. Verhoeven*
als leven niet te stuiten. *m.: Perry*
Gij die Uw naam in ons geschreven hebt,
Uw wil Uw wet gegrift diep in ons hart.

**A.: Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.**

K.: Gij die de vreugde zijt
waaruit de vogel zingt,
de blijheid die aan bloemen
geur en kleur geeft.
Gij die bloeit in alwat leeft,
in alwat groeit het leven zijt.

**A.: Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.**

K.: Gij alle woorden ver te boven;
in geen wet, geen weet,
geen waarheid uit te spreken.
Gij zijt genoemd de eeuwen door
met lieve namen: Vader, Liefde, Trouw.

**A.: Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.**

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel en collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

Het leven is ons
om niet gegeven;
we maken het mee,
mogen het beleven.

De lucht is ons
om niet gegeven;
we ademen in en uit,
raken beziel.

Brood en beker zijn ons
om niet gegeven:
we delen het kwetsbaar bestaan,
doen samen al wat te doen staat

tot alle leven in U, mijn God
zal zijn voltooid.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;
en niemand van ons is volmaakt.

Bid voor die zorgzaam bijstaan,
dag en nacht waken; en op iedereen
wordt vroeg of laat een beroep gedaan.

Bid voor die ons zijn voorgegaan.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Bid voor die achterbleven;
en iedereen mist wel iemand.

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

*Waar Hij was,
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen en
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis van harte gedeeld
en groeide uit amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

A.: Alwie eten van dit brood t.: P. Verhoeven
en samen deze beker willen delen m.: Perry
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop.*

*'Zalig de armen;
want je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt.*

*Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.*

*Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God
in het diep van hun hart.*

*Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

*Hij nam brood uit koren gekneed,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het.*

*Hij nam de beker
uit druiven geperst,
zegende die,
reikte hem over en zei:
Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Alwie eten van dit brood
en samen deze beker willen delen
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.*

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

A.: Wie luistert naar Gods woord (1c)

t.: C. Poort
m.: W. Vogel

*Zie om naar mensen
die hun hele leven,
lange tijd of even
een zware last te torsen hebben.
Toon begrip, ontloop ze niet.*

A.: Wie luistert naar Gods woord (1c)

*Zie om naar mensen
die niet mee kunnen,
achterop raken,
de moed hebben opgegeven.
Zie ze niet over het hoofd.*

A.: Wie luistert naar Gods woord (1c)

*Zie uit naar mensen
die kwalijke trends ontmaskeren,
dwingend modieus gedoe ontkrachten
en wegen wijzen, mensen waardig.
Steun hen; val hen bij.*

A.: Wie luistert naar Gods woord (1c)

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL